

Rehabilitáció

Precedens értékű bírósági döntés született Szerbiában. A részleteit csak ezután ismertetik majd egy sajtótájékoztató keretében. Annyi azonban már most világos, hogy Forró Lajos délvidéki történész nem hiába adta be keresetét a bíróságon. Első alkalommal olyan döntés született, amely lényegében kimondja, hogy nagyapját, a martonosi tanítót 1944 őszén ártatlanul végezték ki. Forró Lajost a szerkesztő, Dormán László kérdezte.

Forró Lajos:

Tavaly május környékén adtam be a rehabilitációs kérelmet, amelyben kértem, hogy a szerbiai bíróság mondja ki, hogy nagyapámat ártatlanul, minden indok nélkül elhurcolták és kivégezték és ennek a végzése érkezett meg december 31-én az ügyvédemhez, amelyben a bíróság döntését kaptam meg ebben a kérdésben. Ez ügyben hívtam össze péntekre, január 15-re egy sajtótájékoztatót Magyarokánizsán, a Városháza kistermében 11 órakor, ahol beszámolok erről a végzésről, illetve a további lehetőségekről.

Dormán László:

Kíváncsian várom a pozitív vagy negatív előjelét ennek a bírósági végzésnek.

Forró Lajos:

A bíróság kérelmemet elfogadta. Mintegy három oldalnyi indoklás érkezett, amelyben egészen részletekbe menőkig kitérőleg és elmondja ezt a rehabilitációs kérelmet és a vége az pozitív, tehát helyt ad kérelmemnek, úgyhogy kíváncsian várom majd a folytatást a többi ügyvel kapcsolatban, mert én úgy tudom, hogy nem én vagyok az egyetlen, aki kérte a rehabilitációt. Kétségtelen, hogy Szerbia ezzel a lépéssel megtette az első lépést az Európai Unió felé. Én azt gondolom, hogy ez egy alap dolog, amelyet egy országnak el kell végezni, mielőtt az Európai Unióba lép.

Dormán László:

Kezelhetjük ezt próbaperként is. Hogyha mások is beadják a rehabilitációs kérelmet, várható, hogy ugyanilyen választ kapnak?

Forró Lajos:

Valószínűsítem, hogy igen, hiszen az én kérelmemben szó van a Martonoson kivégzett többi személyről is. Én azt gondolom, hogy mindenféleképpen precedenst teremtett, hiszen én úgy tudom, hogy ez az első ilyen pozitív végződésű rehabilitációs ügy és precedenst fog teremteni a Délvidéken. Most már csak az a kérdés, hogy mennyien fogják beadni ezt a kérelmet hozzátartozójuk rehabilitálására.

Dormán László:

Martonosról tudja-e, hogy hányan adták be?

Forró Lajos:

Egészen pontosan nem tudom. Talán az ott kivégzetteknek a fele, tíz körül lehet.

Dormán László:

Tehát vannak többen is. Ők is megkapták a választ?

Forró Lajos:

Még senki nem kapott választ, úgy tudom, hogy eddig én kaptam egyedül. Az ügyvédem engem legalábbis úgy tájékoztatott. Közös ügyvédnél vagyunk, tehát mindenki ugyanazon ügyvéd segítségével adta be ezt a kérelmet és csak az enyém érkezett meg egyelőre. legalábbis december 31-ig biztosan.

Dormán László:

És itt fehéren-feketén kimondják, hogy nagyapja ártatlan volt?

Forró Lajos:

Igen. Konkrétan az, hogy helyt adtak a kérelmemnek. Ez az első lépés. Tovább kell mennünk és természetesen a végső cél ebben a kérdésben az újratemetés kell hogy legyen. Ezért tartok sajtótájékoztatót ebben az ügyben és ezért hozta létre Becsey Zsolt volt európai parlamenti képviselő a Délvidéki Mártírium 1944/45 Alapítványt, hogy ezt az ügyet előmozdítsa. Az Alapítványnak én lettem az elnöke és egy ilyen ügynek a minél szélesebb körben történő ismertetése valószínűleg el fog indítani egy rehabilitációs kérelmi hullámot, amit én mindenképpen pozitívnak értékelnék.

(Elhangzott a Magyar Rádió Határok nélkül című műsorában január 14-én, csütörtökön este fél hétkor)